

Sygn. akt III RC 611/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krystian Rezmer

Protokolant st.sekr.sądowy Bożena Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2022 r. w Grudziądzu

**sprawy z powództwa M. B. (1) (poprzednio G.) działającej przez matkę M. B. (2) (poprzednio G.)
przeciwko K. Z. reprezentowanemu przez kuratora J. K.**

o podwyższenie alimentów

- 1/ Podwyższa od pozwanego K. Z. na rzecz mał. M. B. (3) rentę alimentacyjną z kwoty 600 zł miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu w dniu 9.01.2019 r. w sprawie IIIRC109/18 do kwoty 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie płatną do rąk matki - M. B. (2), do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 21.11.2019 r.
- 2/ Oddala powództwo w pozostałej części.
- 3/ Nadaje wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności,.
- 4/ Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi za I instancję.

Sygn. akt III RC 611/19

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka M. B. (1) (uprzednio G.), działająca przez przedstawiciela ustawowego – matkę M. B. (2) (uprzednio G.) w dniu 21 listopada 2019 r. wniosła do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko pozwanemu K. Z. o podwyższenie alimentów z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki do dnia 15. każdego miesiąca.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa powódki podała, że poprzednie alimenty zostały ustalone na mocy ugody zawartej przed tut. Sądem w dniu 9 stycznia 2019 r. w sprawie III RC 109/18, a od tego czasu znacznie wzrosły koszty utrzymania i potrzeby małoletniej M., która rozpoczęła naukę w szkole. Podała również, że pozwany nie płaci ustalonych w ugodzie alimentów oraz nie angażuje się w wychowanie córki.

Stronie powodowej nie udało się ustalić aktualnego miejsca zamieszkania pozwanego K. Z.. Wobec powyższego Sąd Rejonowy w Grudziądzu, na wniosek przedstawiciela ustawowego powódki, ustanowił dla pozwanego kuratora w osobie J. K. (k. 67 akt).

Kurator w odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 21 kwietnia 2022 r. uznał pozew o podwyższenie alimentów co do zasadny, natomiast wysokość podwyżki pozostawił pod rozważenie sądu.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia powódka M. B. (1) urodzona (...) jest dzieckiem K. Z. i M. B. (2).

Na mocy ugody sądowej zawartej w dniu 9 stycznia 2019 r. przed Sądem Rejonowy w Grudziądzu pozwany K. Z. zobowiązał się do podwyższenia na rzecz małoletniej M. B. (1) (wówczas G.) alimentów z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2019 r.

(Fakt bezsporny, a nadto dowód: treść odpisu ugody sądowej k. 9 akt, treść odpisu skróconego aktu małżeństwa k. 72 akt, treść odpisu skróconego aktu urodzenia k. 73 akt.)

Małoletnia powódka M. B. (1) ma obecnie 10 lat i jest uczennicą III klasy szkoły podstawowej. Jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Mieszka z matką M. B. (2) i jej mężem w domu jednorodzinnym w G..

Koszty utrzymania małoletniej wynoszą średnio około 1150 zł miesięcznie w tym wyżywienie: ok. 600 zł, odzież, buty i bielizna – ok. 240 zł, środki higieniczne, kosmetyki – 100 zł, abonament telefoniczny – 29 zł, rozrywka – 50 zł, edukacja – 20 zł, leki – 20 zł, udział małoletniej w kosztach utrzymania miejsca zamieszkania – 100 zł.

(Fakty bezsporne, a nadto dowód: dokumenty finansowe – k. 34-41, 90-123 akt; zeznania przedst. ust. – M. B. (2) k. 117-117v akt.)

Matka małoletniej powódki ma 32 lata z zawodu jest opiekunem dziecięcym. Jest zatrudniona w żłobku za wynagrodzeniem w wysokości ok. 2400 zł netto miesięcznie. Obecnie spodziewa się narodzin drugiego dziecka i przebywa na zwolnieniu lekarskim. Wybudowała własny dom, w którym mieszka wraz z córką i mężem. Nieruchomość jest ogrzewana gazem.

Koszty utrzymania jej miejsca zamieszkania obejmują opłaty: za energię elektryczną – ok. 60 zł/mies., za wodę – 50 zł/mies., za gaz – 700 zł/mies.

Pozwany K. Z. ma 32 lata. W chwili zawierania ugody sądowej mieszkał w Anglii. Miał na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko – córkę w wieku 2 lat. Od około wielu lat nie łoży na utrzymanie małoletniej M. i nie utrzymuje z nią żadnego kontaktu.

Obecnie pozwany nie przebywa w miejscu stałego zameldowania w B.. Nie odebrał również korespondencji wysłanej na jego adres w Wielkiej Brytanii. Pozwany nie jest też osadzony lub tymczasowo aresztowany na terytorium kraju.

(Fakt bezsporny, a nadto dowód: zaświadczenie o dochodach – k. 42, 88 akt; dokumenty finansowe – k. 34-41, 90-123 akt; zeznania przedst. ust. – M. B. (2) k. 117-117v akt.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez przedstawiciela ustawowego powódki M. B. (2) oraz jej zeznania. Wymienione dowody we wzajemnym zestawieniu potwierdzają się i uzupełniają, tworząc logiczną całość i są zgodne z regułami doświadczenia życiowego. Wobec tego uznano je za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Treść art. 133 §1 k.r.o. stanowi, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami Sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego.

Treść art. 138 k.r.o. stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sądu, w odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki M. B. (1) doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o. Od ustalenia alimentów w drodze ugody sądowej, co miało miejsce w dniu 9 stycznia 2019 r., do chwili wyrokowania w niniejszej sprawie upłynęły ponad trzy lata. Nie ma wątpliwości, że przez ten okres potrzeby małoletniej powódki wzrosły z powodu jej rozwoju psychofizycznego, lecz nie w tak dużym zakresie jak podała jej przedstawicielka ustawowa – jej matka. Zauważyć przy tym należy, że w chwili zawierania ugody sądowej matka małoletniej ponosiła wydatki na przedszkole w wysokości 150 zł miesięcznie. Natomiast obecnie dziewczynka uczęszcza do publicznej szkoły podstawowej, zatem nie musi płacić za edukację. Co więcej matka małoletniej na początku roku szkolnego otrzymuje świadczenie w wysokości 300 zł, które powinno zostać przeznaczone na zakup niezbędnej wyprawki. Dodatkowo dziewczynka wszystkie niezbędne podręczniki otrzymuje ze szkoły. Wobec powyższego same wydatki na edukację małoletniej nie wzrosły, a nawet uległy zmniejszeniu.

Odnośnie kosztów wyżywienie, ubrań i higieny Sąd przyjął je w wysokości podanej przez matkę małoletniej. Pozostałe wydatki Sąd przyjął w oparciu o dokumenty przedstawione przez matkę małoletniej oraz zasady doświadczenia życiowego. Zauważyć przy tym należy, że wiele potrzeb podanych przez matkę małoletniej dotyczy wydatków jednorazowych np. przyjęcia komunijnego, zakup gitary, roweru, remontu pokoju itp., które zostały już poniesione. Dodatkowo nieuzasadnione jest dzielenie kosztów utrzymania miejsca zamieszkania w równych częściach na matkę małoletniej i małoletnią. W pierwszej kolejności wskazać należy, że M. B. (2) mieszka z mężem, a zatem na nim również spoczywa obowiązek utrzymanie nieruchomości. Ponadto zdaniem Sądu, na potrzeby dziewczynki mogą się składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty które matka ponosiłaby zamieszkując tylko z mężem, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, itp.

W ocenie Sądu, wszystkie niezbędne potrzeby małoletniej M. B. (1) wynoszą około 1150 zł miesięcznie, a jeśli matka małoletniej ponosi wyższe koszty utrzymania córki, to należy uznać je za zbyt wysokie. Małoletnia jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Na ma żadnych szczególnych potrzeb, które odbiegałyby od potrzeb przeciętnego dziecka w wieku 10 lat. Podkreślić również należy, że wprawdzie od zawarcia ugody sądowej minął już okres ponad trzech lat, jednak matka małoletniej złożyła pozew o podwyżkę alimentów po upływie zaledwie kilku miesięcy od jej zawarcia i tylko miesiąc od faktycznej podwyżki renty alimentacyjnej. Strony bowiem ustaliły, że alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie będą płatne dopiero od 1 września 2019 r. Nie wskazała przy tym, aby w tym krótkim okresie potrzeby dziewczynki uległy istotnemu zwiększeniu, poza tym, że dziecko rozpoczęło naukę w szkole.

Sąd ustalając potrzeby małoletniej M. B. (1) wziął pod uwagę, że pozwany nie czyni żadnych osobistych starań o wychowanie córki oraz nie łoży na jej utrzymanie. Biorąc ten fakt pod uwagę Sąd uznał, że pozwany powinien zostać obciążony większą częścią kosztów utrzymania dziecka, a jego udział określił na 700 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, taka kwota leży w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. W chwili zawierania ugody sądowej pozwany był osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Mieszkał i pracował w Anglii. Miał na utrzymaniu jeszcze jedno małoletnie dziecko – córkę w wieku 2 lat, co Sąd musiał mieć na uwadze ustalając wysokość alimentów. Obecna sytuacja zarobkowa i majątkowa pozwanego nie jest znana, gdyż stornie powodowej i kuratorowi nie udało ustalić się jego adresu zamieszkania. Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwany jako osoba w wieku produkcyjnym, ma możliwość osiągnięcia dochodu w wysokości co najmniej najniższego miesięcznego wynagrodzenia za pracę, tj. w kwocie ok. 2300 zł netto miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd jest zdania, że pozwany winien płacić podwyższone alimenty – na małoletnią M. B. (1) w kwocie 700 zł miesięcznie, płatne od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 21 listopada 2019 r., o czym Sąd orzekł w pkt 1. sentencji wyroku.

W tym stanie Sąd, mając na względzie wyżej cytowany art. 138 k.r.o., oddalił powództwo w pozostałej części jako niezasadne (pkt 2. sentencji wyroku).

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w trybie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach sądowych za I instancję, Sąd postanowił w oparciu o art. 102 k.p.c. odstępując od obciążenia pozwanego za I instancję.